

Със заявление за достъп до информация- „Български институт за правни инициативи” – е поискал от Министерство на вътрешните работи- информация относно фактите-награждаван ли е по реда на чл.216 ЗМВР – Сотир Стефанов Цацаров, в качеството му на административен ръководител- председател на Окръжен съд- Пловдив за оказване на съдействие и конкретна помощ на МВР и ако е награждаван- ; какви са били мотивите за това, вида на наградата , кога и за какви заслуги.

Със соченото по- горе писмо, изх. № I-997/16.01.2012 година – министъра на вътрешните работи – приемайки, че търсената от заявителя информация по своята същност представлява информация за лични данни на физическо лице, намира, че същата не попада в приложното поле на ЗДОИ, поради което е прието, че заявлението е недопустимо и е оставено без разглеждане.

При така установеното от фактическа страна, жалбата се явява основателна.

Безспорно е, че съгласно законодателството на Република България (РБ), съдиите, прокурорите и следователите са личности, изпълняваща публична, висша държавна длъжност. Това е така тъй като по силата на чл.228 от Закона за съдебната власт -същите попадат в приложното поле и обхвата на Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни,обществени и други длъжности в публичния и частния сектор (ЗПИЛЗВДОДПЧС) и на чл. 3, ал. 1, т. 7 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.

Защитата на личните данни за тези личности , съгласно практиката на Конституционния съд на РБ (вж. решение № 4/26.03.2012 г. по к. д. № 14/2012 г.) е много по-занижена в сравнение със защитата на личните данни на останалите граждани. Пример за това е ежегодното оповестяване в специален регистър на данни за доходите, имуществото, влоговете и вземанията им или деклариране на други защитени данни с оглед установяване на конфликт на интереси. Сам по себе си фактът, че посочените лица са задължени да декларират посочените обстоятелства в публичен регистър сочи, че там изнесените данни - не са защитени лични данни.

По посочените причини незаконосъобразен се явява изводът на министъра на вътрешните работи , че награждаването, при условията на чл.216 ЗМВР- на лице, в качеството му на публична личност- магистрат не е обществена, а информация, касаеща личните данни за лицето. Награждаването на лица, заемащи висши държавни длъжности не попада в категорията лични данни по смисъла на § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ. Съгласно тази норма, "лични данни" са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, свързани с неговата физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна или социална идентичност. С данните за получената награда не може да бъде идентифицирано дадено лице по смисъла на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Целта на този закон (ЗЗЛД) е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Размерът на

получаваните награди не е свързан с неприкосновеността на личността и личния живот, а е обективно съществуващ факт.

В този смисъл исканият достъп до обществена информация не засяга лични данни а такива, които по силата на друг нормативен акт, са обществена информация. Именно за това в случая се касае за достъп до обществена информация, даваща възможност на заявителя да си състави мнение за дейността на министерството свързани с разходване на бюджетни средства за награждаване на български и чуждестранни граждани.

По посочените съображения, като е приела, че исканата информация не е обществена, а включва лични данни на физическо лице е постановила акта си в нарушение на материалния закон.

С оглед на изложеното, обжалваното решение се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а преписката следва да се върне на административния орган. На основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ същият следва да бъде задължен да предостави на заявителя достъп до исканата информация.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ, ВАС,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ и последвалия го изричен такъв- релевиран в писмо с изх.рег. № I-997/ 16.01.2012г. на министъра на вътрешните работи; **ВРЪЩА** административната преписка на административния орган и задължава същия да предостави исканата обществена информация със заявление вх. № ЗДОИ-125/16.11.2012 година на „Български институт за правни инициативи“-София.

Решението може да се обжалва пред 5-членен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ:**

/п/ Анна Димитрова

/п/ Виолета Главинава

/п/ Еманоил Митев

Е.М.